

[Finansministeren.]

som ligger omkring kommunernes andel i forlystelsesafgiften, dels fra de hensyn, som ligger i den statsfinansielle situation.

Det er for så vidt rigtigt, at staten ikke i den forstand fattes penge. Vi budgetterer jo med et ganske pænt overskud for det kommende finansår, og det er måske endda muligt — jeg antyder det som en svag mulighed — at dette overskud kan vise sig at blive større; der kan jo blive tale om nogle besparelser på anlægsudgifterne, og der kan også blive tale om, at visse skatteindtægter giver lidt mere end budgetteret. Men selv med det for øje må man jo erkende, at den økonomiske situation, vi står over for, ikke opfordrer til lettelse i finanspolitikken — og det, der er tale om i dette lovforslag, er jo en lettelse, selv om den er beskeden. Men skal man ophæve forlystelsesafgiften fuldt ud, og bliver der i denne forbindelse tale om kompensation til kommunerne på den ene eller den anden måde, bliver der jo tale om en større lettelse, ganske vist stadig beskeden, men dog alligevel en sådan lettelse, at jeg for min del er nødt til at se på de nævnte forhold og have mine betænkeligheder over for fuldstændig at kvitte de beløb, der her er tale om.

På den anden side vil det naturligvis være vanskeligt at modstå et så enstemmigt og kraftigt pres, som der åbenbart her er til stede. Jeg skal derfor for min del give tilsagn om at forhandle om disse problemer i det udvalg, som bliver nedsat; jeg forstår, at det er en sag, som vi nok skal kunne klare nogenlunde hurtigt. Jeg håber, at vi så også kan drøfte, hvorledes forholdet til kommunerne skal klares.

Det lyder naturligvis tiltalende, når det ærede medlem hr. Morten Lange taler om, at man kunne lægge en stor skat på fremføringen af udenlandske stjerner. Jeg tror dog nok, at det vil give os visse besværligheder med afgrænsningen af, hvad der skal beskattes, og hvad der ikke skal beskattes, det har vi jo allerede set.

Når jeg har foreslået den del af forlystelsesafgiften, som ligger uden for filmsområdet, fuldstændig afskaffet, beror det ikke på nogen sådan udpræget forkærlighed for de forlystelsesområder, der her er tale om. Jeg kan såmænd i og for sig godt erkende, at

de trænger sådan set mindre til lettelse end filmsbranchen, end biografteatrene. Men det beror først og fremmest på, at jeg synes, at de administrative vanskeligheder, som der er på dette felt, og den arbejdsindsats, som denne administration forlanger, er relativt stor i forhold til de små penge, der kommer ind ad den vej. Og så ved vi jo, at en del af de afgørelser, som må træffes, er lidt problematiske, og vi ved, at der er ting, som ikke bliver belagt med afgift, om hvilke man kunne sige, at det var fuldt så rimeligt, at de blev belagt som nogle af dem, der bliver det. Derfor er det et tvivlsomt område, som jeg synes det var rimeligt at få af vejen.

Jeg er derfor heller ikke særlig stemt for at opretholde dette område og spare penge ind dér til fordel for filmen, men er altså indstillet på at tage den forhandling i udvalget, som der er fremsat ønske om ved denne lejlighed, og så må vi se, hvad der kan komme ud af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Albertsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om ferie med løn. (Forhøjelse af feriegodtgørelsen m. v.).

(Lovforslaget (nr. 132) findes i tillæg A. sp. 1653, fremsættelsen i tidenden sp. 3755).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i medhjælperloven. (Tillæg til ferielønnen).

(Lovforslaget (nr. 133) findes i tillæg A. sp. 1657, fremsættelsen i tidenden sp. 3755).

Lovforslagene sattes til forhandling.